

Atiduok Tėvynėi ką privalai!

LIETUVOS LAISVOS SAVIVALDYBĖS TARYBOS
P R I E I R Y M A N Ė J I O R Ū P I N T O -
I R B E I D U M U I T I U M U
J E J I O

LIKS visuomeninės minties organas
Krietas prielankėms šioms idėjoms
šiuose lietuvių gyvenimo sąlygose
Vadovybei, turintiems patirtį ir
1949 m. balandžio mėn.

Didžiulį organizacinį išimtinumą, ku-
rims šis pavasaris atnešė daug naujų, vi-
sų į laisvės kovotojų buvo sukurtas su ne-
paprastu dvasios pakilimu. Lietuvių šie
sukūrė suprantamą ir vertingą Centrinės

KOVIS ENOLLIUS

Vadovybei, turintiems patirtį ir
šiuose lietuvių gyvenimo sąlygose
Vadovybei, turintiems patirtį ir
1949 m. balandžio mėn.

MUSU MOTINAS

noje, mo kuris, turintis patirtį ir
kėti sukuriantis šiuose lietuvių gyvenimo sąlygose
iš vidaus, teikia didžiulį išimtinumą

BRONIS ALBONIS

šiuose lietuvių gyvenimo sąlygose
iš vidaus, teikia didžiulį išimtinumą
šiuose lietuvių gyvenimo sąlygose
iš vidaus, teikia didžiulį išimtinumą

MIELAS SESES AUDĖJĖLE! ŠIAI

šiuose lietuvių gyvenimo sąlygose
iš vidaus, teikia didžiulį išimtinumą
šiuose lietuvių gyvenimo sąlygose
iš vidaus, teikia didžiulį išimtinumą

JUSIUS, LIETUVIŲ VADOVŲ IR GARBES VADOVŲ
Mes linkime Vyrinime Vyrinime Vyrinime
šiuose lietuvių gyvenimo sąlygose
iš vidaus, teikia didžiulį išimtinumą

SAVUOS NAMUOS, ARTIMO PRIEGLOBSTIJE

šiuose lietuvių gyvenimo sąlygose
iš vidaus, teikia didžiulį išimtinumą
šiuose lietuvių gyvenimo sąlygose
iš vidaus, teikia didžiulį išimtinumą

SULAKIUSIUS

VELYKŲ ŠVENČIŲ! UICNEVŲ
šiuose lietuvių gyvenimo sąlygose
iš vidaus, teikia didžiulį išimtinumą

LIETUVOS LAISVOS SAVIVALDYBĖS TARYBOS

LIETUVIŲ VADOVŲ IR GARBES VADOVŲ

1949 m. balandžio mėn. 15 d.

LIETUVOS LAISVĖS KOVOS SAJŪDŽIO TARYBOS

LIETUVOS LAISVĖS KOVOS SAJŪDŽIO TARYBOS

LIETUVOS LAISVĖS KOVOS SAJŪDŽIO TARYBOS

Kristaus prisikėlimo švenčių proga siunčiame liepsningą pasveikinimą Vyriausiajai Vadovybei, tvirtai vairuojančiai mūsų sąjūdžio laivą audringame laisvės kovų okeane.

Didžiuliai organizaciniai laimėjimai, kuriuos šis pavasaris atnešė mums dovynų, visų J. laisvės kovotojų buvo sutiktas su nepaprastu dvasios pakilimu, liūdijančiu apie aukštą supratimą ir įvertinimą Centrinės Vadovybės pastangų ir pilnutinį pasitikėjimą ligšioline ir tolimesne jos veikla.

Neatslūgsta ir tempinas tarptautinėje arenoje, nuo kurio labai įtartinai pradėjo braskėti sutrūnijęs Sovietų Sąjungos pastatas iš vidaus, teikia didelių vilčių artimiausiai ateičiai.

Mes esame todėl tvirtai įsitikinę, kad šios Velykos yra paskutinės, kurias švenčia mūsų laisvės kovos sąjūdis.

Mes linkime Vyriausiajai Vadovybei su tokiu pat sekmingumu, kaip lig šiol, vadovauti tolesnei ir galutinai kovai dėl Tėvynės laisvės.

Mes linkime, kad mirti nugalėjęs Kristus sutriuškintų ir šių dienų baisųjį mirties ir pikto sklaidėją totalitarizmą, kad savo prisikėlimu Jis prikeltų ir mūsų šalį - dar gražesnę, dar šviesesnę ir laimingesnę, negu bet kada.

JŪROS VADOVYBĖ

Okupacijos Lietuva,

1949 m. balandžio mėn. 15 d.

Kėlės Kristus, kėlais ir Tėvynė, - gausi šiu
metų velykiniai varpai. Jie skelbs, kad lie
tuvių tautai skirtas Golgotos kelias kas
dien trumpėja, kad nepoilgo prasidės PRISI-
KELIMAS. Tai bus visos krikščioniškosios
žmonijos kryžiaus žygis prieš mūsų pavergė
jus. Tam pasaulis haigia ruoštis, ta rėdė
visu Maskvai vergiškai pajalusių komparti
jų klyksmas: - Mes karė lenorim! Tarybu gė
junga. - otalėq myliatė šalis!..

Iš tikrųjų, Tarybų Sąjungoje taikos nieka
da nėra buvę. Čia per 30 metų nuo kankini-
mų, šalčio ir badė kasdien mirėta tūkstan-
čiai žmonių.

Baisu pasidarė Kremliaus valdovams, neg
ateina atsiskaitymė valanda. Melų, angaulė,
itererų parentas, sostas, brėška, nušluoti ji
nuo žemės paviršiaus kylija mitižionali verslė
jos pėdais raurakintu rankn. Jiems tapam
galba ateis visos pasaulio laisvosios tau-
tos. Juk ne kam kitam, kaip bolševizmo pa-
vergtų tautų išlaisvinimui ir pašalinimui
žmonijai mirtį nešančio komunizmo, kuriami
Šiaurės Atlante, Skandinavų, Viduržemio ir
Ramijo Vandenyne, geležinių žiedų
jie apjuosia Kremliaus tironiją ir vieną
dieną sutriuškins ją, kaip nuodingą šliužą.

Ateis Šventų Velykų rytas... Tėvynėje iš-
likusieji skubės pasveikinti prisikėlusio
Kristaus. . . Visi keliai sulinks ties Jo al-
toriais... Ir džiaugsmingos Aleliuja garsai
teidiegia mūmuse pasiryžima, nežiūrint kas
Tėvynėi bėgrėstų, kokie pavojai ir audros
neatūžtų, istvermingai, kantriai ir su nepal-
laužimais viltimi žengti laisvės kovų kėlik
liais, vedančiais per rėkų ir nepriklausomą
gyvenimą.

Nežiūrint milžiniškų pūkų, laisvės siekian
čios lietuvių tautos rėndonasis tironas pa-
vergtis neįstengs, nės ir jo dienė suskalty-
tos.

Dar truputėli kantrybės, tautiečiai! Ne-
poilgo trispalvė vėl linksmi suplevens

Taisvoje ir nepriklausoma žmonija šalyje
 - Mamyt, situos jam atiduok! - išelidama
 mokykla astunmetė dukrytė motinai sako, re-
 dydama jai priespieciam išvirtus kiaušinius
 - Kam, vaikeliai?
 - Kuri dakčia perrišai... Jis toks nuvar-
 ges... As nemalegojau... tarė ir išbego į
 mokyklą.

... (1945 m. vasara)
 - Sunku...
 Rusams? Kremliams? Partizaniams?
 - Partizaniams, sąjūdiams...
 - Mes? Kam, sąjūdiams? Mes esame partizani
 būriukai, sąjūdiukai, kai jiems to reikia būri-
 kai gi partizaniams, kai jiems to reikia sąjū-
 diams? (1945 m. vasara)

Gerai žinau, kad...
 žmogaus, o dabar... (Vytenis J.)
 - Ateis šventi Velykų rytas... Tėvyneje iš-
 tikrės...
 - Gerai žinau, kad...
 Per mūsų dainuodamas pralėkė...
 - Paliešdamas eglių viršūnes...
 - Gria ima gausiai...
 Už valandos siūsis...
 - O tarp dainos vėjo...
 - Girdėt lyg rauda, ar lyg verkiantis žmogaus:
 - Sesute tai verkia...
 - Prie aukšto kapelio brolelio drangaus...
 - Dar trumpėję kantrybės, tautiečiai! Ne-
 polio tripašivė vėl linkama suplėvens

+ Savo Tėviškės laisvę atpirkom!
(Te per anžius, ji laimė matys.)

Klaikios sutenos saulėj istarpe
Nebaugins jau Tavo naktinis.

1947 m. rudenį šitokiais laisvės kovos metais
Tavo nešdavom gelisvą purieną,
Veiduos gegužės saule...

O motin, kur esi šiandien?
Nyku be Tavo neilės.

Kai prieš keturius su viršum metų ginkluotes azijatų ordos antru kartu užplūdo mūsų mylimos Tėvynės laukus, Kremliaus tironas pasiskelbė wisagalinčiu Lietuvos valdovu. Jam buvo reikalingi mūsų motinų sūnūs, - jų krauju reikėjo nulaistyti barbarų kelią į Berlyną. Ir niekas neklausė lietuvės motinos raudos, kai ji skundėsi, kad sūnų auginę ne svetimiesiems ir kad lietuviui niekada nebuvo ir neturėtų būti reikalingas Berlynas ar nors pėda svetimos žemės. Tačiau ar josios skundas galėjo suprasti tas, kurį buvo užaugintas be motinos ir paverstas besieliu raudonojo maro planų vykdytoju? Taip tie piktesni už žvėrį, žmogaus pavidalą nešiojantieji padarė ne vienos motinos akivaizdoje nušovę bėgantį sūnų arba sugavę išvėžę į pirmąsias fronte linijas, iš kurių daugumas jamaucilių nebegrižo...

Tačiau Lietuva taip greit nebasidavė Maskvos tironui. Neibaigino ir nepavertė-klusniais vergais kruvinas teroras, žudynės, grašinimai Sibiru.

Senuėjų motinų palaiminimu ir tylios jų kančios palydėti vyrų išėjo į žaliąsias girias, į kovą dėl Lietuvos laisvės.
Bėgo klaikios, vergijos pantių skambėjimo apkurtintos dienos... Laisvės kova pareikalavo aukų. Sužalotus žuvusiųjų kūnus mėtė

miesteliu: gatvėse, laukdamie lietūdių prīt ar-
 noli ir pāsitydi jėse, s račiauriskaudzi ai apšm
 vylegokupantės: isudegavo vėsa gletuvalėškās
 noli dās apdeņgēlveidus. J īshiekhīnādī pāsę
 smērtieji p artizantų lėvōnadi sukėdēstautė
 širdy jenskāsmas. Jiē, bžsipilnē dīlėvrimy kē
 dā, o rjog buđelisiā dārkdadebņę neapptantę. Ar
 gi lietuvīsigalėstų dīnėkiantie brodī arba iē
 gerētis jō īshiek īnāmūt Ar širdārs kēlētū. It
 liktīvę jausmōn tūliam žuvusitų jūmōl inų skem s
 mui? Juk jomē nevaldāt nētį savos sūnų apnauv
 dōti, net p rīsipāžintū, kad tūnōj oss frankoniā
 užnēsiotas ir bž angintas b vėkias. Užkēdī jū
 grėsia sūl, ro kator gōjē rādūga, sūmkiā dāp hāt
 tis. Jrov is ordiē j simeit, esonkāt p mītēl

Ir motinų širdys išlaikol ir šitaiviršmōq
 giskā kēnōl. Jos vīdē tōl palydiā savol sūnų
 paskutinę keliōn, s r anžinotē, keldone, kokiōs
 niēkuotē žmogus nelinki pikēdamsi kē gyvntē
 liui. Ji žverinā tapuktias sādās tūl havoio it
 īshiek kinimas teikias pasitenkianimō. Neigimę
 to, jō kēp vėkē kiekvi enat p raeivi, s r mēd žil
 rēs jūosē žuvusitų j mot inų kēnō. anē iat sakjāy,
 nē jō kēvīnos franko sūnų j gā rj sūmkiā
 ti, kēl rāuti mēkīs s r jō mēd liova s amōs, kad
 jōs kērtais nē s lēstō tūl hōnē dīl mūgōv
 nebādūtū s tūl tū s r sūlū. J lētrėvālasę s
 lē audonō jō mārō bācīpōs nepānīt enkisā sūn
 pālēgūs kās mēlaimingōiō s sūsiēpōs hvā rānē.
 Jos bānō skverbtis j kitų tautų kūnų, dēkō
 jōs silpnesniū, mažiau atspardū žmonių. It
 kēl jū puolimas atsimū s r dī atkāt lē lietuvīū
 pasipriēšinimū, j siūtē žmoniōs buđeliai p rā
 lē jō masinūs, o žoniā t rēnīmū, s r sū r jū. Tēn,
 tōl hūo rēvynēs, tōl hūo gīntojū lizdō hūo
 lūmō s tūl kēl rēngvīau sūmkiā s r sū r hūo sūl
 tautos vaikus, ar bent pagreitintai ruvanētī
 mē sūl rēvē.

Ir sūde javo, motinā rēvynē rē kailūs, j sū dī
 veriantis, kiekvīenā žmōguedr abētī v r o žimtis
 jōs skūndās. Tai nē svīdēnos p rē sūmō, mōtīm
 v r ksmas, — tai lē tūlostamēnū mōtīnēs, rēvynēs s
 Lietuvos, dejonē, nē pavergējō rūstis pālē-

tė tūkstančius Nemuno žėnės vaiku: vyrus ir moteris, bėnus ir jaunuus, net kūdikiai paliko liudius priešais. Čiave suniekines žmogus v paskelbė lietuviai tautai mirties sprendimą. Ir rauda motina tėvynė, rauda ties pakeliam Rūpintojėliu suklypūsi, iš namų išvarytas, sen nutė partizano motina, kad šiai netu gegužė, jėb žiedais jėb nepradžiūgėis, vaikais nemydėt jėb ji. Šilėi andienė kalta, kad pagindė sunykė mekė jėb lietuvėškais kaibėti, mylėti savo tėvynę, kad mišė ede jėb žūtūtine kovoj dėt, jėb um laisvės, kad norit turėti jėb motinos teisė, kad šlepia ir neišduodat jėb okupantams. Už tai jėb spando sužverėję sadistai, kukina kėlėjimū rūsiuose, tremia i Sibiro ar Vorkpės puslankines sritis. Išlėk avbriš untom i

tačiau kas i veiks lietuve motina, išleidi sias savo sūnū i kovoj prieš žmogaus suniekinima? Jait jėkka kanciat debus perdidolė, nes ji didvykiet motina: jėgaus ianžina tautai gyvenime niekad nenykstančiais paminklais. Jait minės, kaip motina bėnus didvyriškai kovojus iet me. Mien dėt savo tėvynės, bet ir vėrsos žmonijoj pėgynimo nuo slaugėngė, mirtin nešančio, raudonojo maro. Prieš jė nulinks visu galvos, nes jait davė lietuvi partizans, tė pasišventėli, kumis, nenodamas pavojū, nė gailėdamas jokios aukos iet iš niekur magall bėb nesitidėdamas, išnešit per audras tautoj g gyvybės ugnij iet jaita vėl iudėsi. LIETUVOS LAISVĖS KUKURIA

šiuo laikais gegužė pėmėsis ieknadėnė. Šimū broliū laisvė sėkėdiks sėntutė motinos rankslė mis išvagetas, didžiū pasiauko jėmū spindintis veidas. Štūprianū suplaktė kovoj už rūdintos širdys. Suspaudė rankos ir vienkė, tyčiai dėt itans vyrū ištierėgq tēd is aukis sėntut , - Mes Tau parnešime laisvės dienas, gražin šimė šave i šilė Sibiro, Morartos, gražiusime i anyliniā tėvynė. Tautada nėkas medėras vė dintis partizano motina ir jait, i šygiū grižusi, pėig lausti pėtė savo iškaktos krūti nės q sėntut o jė grevasq sėn, šmōjēb sėntut i

nušluoti tererū.

Žmogaus gyvenimas ir kerštas jam pradėjo kovą mūsų žemėje. Gyvenimas, kaip ir turėjo būti, paliko žmogaus himnū; kerštas, kantrumą pritrūkęs, pavirto šmėkla - amnestija. Tik tas, kas tragišką likimą vietoj žmogaus gyvenimo yra pasirinkęs, gali ke nors iš apgaulės tikėtis, o amnestija viena apgaulė ir yra. Kas ją naudosis, - tas ją Lietuvai išpažins teisę, tuo komunistinė Lietuva pripažins de facto ir de jure.

Kad Lietuva gerą valią nuo laisvės atsisakė, gražiųjų Krenčiaus valią paliko, ir užsienis negali pasakyti. Amnestija naudojantis, patys lietuviai užsieniui turėjo parodyti, kad komunistas ne tik teisėtas mūsų krašte viešpats, bet ir valoningas tiems, kurie "nuo tautos interesų nuklydę buvo". Partizanai amnestija telaikė kapū (kuo ji ištikrųjų tautai ir yra), todėl ir šiajį pasinaudojimą galėjo suprasti kaip tautos išdavimą mirčiai. Kaip šmėklą i mūsų gyvenimą atėjusi, amnestija ir šandien kaip žemės piktas tebėra. Partizanai, apie laisvą Lietuvą pradedant kalbėti, paliks Lietuvos laisvę gyvenimo aušri, išsaviša tautų jų ryžtą paremė, kaip savo gyvenimą.

Lietuvos girios gaudima, kad Lietuva laisva tegali gyventi, ar ba už šią teisę yra pasiryžusi grumtis, nešioja žemės klaitas (girios gaudimas) komunistams telaikė mūsų priešų. Kad nuo teisėgelbėjis, komunistas grėbėsi klaitas ir saunią talką pasikvietė mūsų žemės geru prakutusį žmogaus išgamą Markulį (Erelį, Pešlį, Narutavičių). Išgama išgamos klatingama ir pasinaudojo: i Lietuvos partizanus prakalbėjo už savo laisvę kovojančios Lietuvos atstovybą vardą. Tuo remdamasis, isakė partizanams tūnoti, lindėti.

Tik istorija kada nors kalbės, kad tai buvo bandymas Lietuvos laisvės karus paversti žiurkėmis tam, kad jė nesutrukdytu komunistui Lietuvos sunaikinimo darbe ir

dar, kad tautos laisvės reiškiamasis per tūno
jancius partizanus kančkinamos tautos akys
paliktu vien pasigailėjimo reikalingu, todėl
niekam vertu daiktu.

Pe dabg ir nasekminga bandymu, kuriais ra-
gino neuždusti, grandino jėgas, taupyti momen-
tui, pagaliau pasiūlė tarybinu pilieciui tei-
ses: - dokumentus ir jų pagalba, sake verž-
tis į komunistines įstaigas.

- Tik šitue keliu eidami, išnesime brolių
krauju aplalstytas veilaves! - šaukė Mar-
lio isakymai.

Į kur amnestija, tevilioja, ten komunisto
statybinis isakė jėga veržtis, pirmiausia, į
istribitelių siles, juk tai patikimiausia vi-
vieta, kur lengviausiai žmogus nudenkiamas
tam, kad jo kraste tautinė forma būtų užpil-
dyta d r o z i o s i o s . . . u s u t a u -
t o s socialistiniu turiniu.

Tai gretos, kur žmogus nudvasinamas iki
tick, kad stuobriu palikęs kūnas pasikui jam
rodoma lovi ir su tautos laisve plevesayu-
sionis veilavomis ramiausiai į Kraunų zy-
giuos.

Ir visos priemonės, komunisto vertos: kiek
teroras nuokmus, tiek amnestija, vylyna, py-
gi tam ir demoniška krelio klasta. Tik tau-
tos laisvė, jos vaiku gyvenimu būdama, ne tik
prieš visas čias jėgas galėjo spirtis, bet
kovojančių eilėse surado ir tuos didvyrius,
kurie, nepole klasiškai mirčiai pažvelgtis, en-
akis, krelio klasta atidengė. Tuo lietuva
išgelbėjo nuo gedingos prazuties, nes savo
mis rankomis Kremlui savo laisvės nepado-
vanejo. Lietuvos laisvės neįgtiotes palike -
bolsevikinis teroras, nes krelio sulstavyms
nusinešė ir amnestijos vylyti. Kai panaikyt
no mūsų vieninguma skaldančias jėgas ir
tuo įgalino kovojančių lietuva suburti į
vieninga valia - LLKS.

Tik kovodama Lietuva nugalėjo komunisti-
ne klasta, vylyti, kovos salygos pribrandino
LLKS būtinumi, tik kovos būdu LLKS numato

Lietuvai laisva gyvenima gražinti, bolševiki-
 kini terorą nugalėjus. Kam šis bolševikiškas
 terorąs ir užėmė susi kova pakirto valios
 ir jiems vietoj prote jausmai tikina galia
 ma Lietuvos laisve tiems liks turėv, kada
 Lietuva neatsitiktinė žmonių dalis, todėl
 ir atsitiktinės laisvės vietas tuscia. Pats
 liudija ir tie mūsų karai, kurie 1918 m. va-
 sarie men 16 š tautos sprendimo del lais-
 vės turėjo paty. Tiesai, atliekanti
 Tepagalvoja liptvis, ka buto laime jasi -
 Lietuva, jei vietoj savanorių kureju bus
 davusi rekrutus i tuo laiku Lietuvoje siau-
 tejusias bolševiku, lenku ir bermontininku
 arkijas. O juk ir siandien pas mus komuni-
 mas siauteja tam, kad suotume jam rekrutu
 kuriu pagalba ils rengiasi no žmonių
 venima siauteiti. Rekrutu davimas ne vien
 tvirtina, kad mes komunizma sau valdzia ram
 komės, patys, bet už šiu rekrutu darbus tau-
 ta ir atsakyti norės. Mas, tikėjime, graziu
 dienu mums nezađa.

Priesa, pažvelgti tiesai i akis tegali tas,
 kam ta tiesa yra jo gyvenimas. Siuo atveju
 Lietuva gali save laikyti verta savo lais-
 ve gyvenimo. Pries žmonija ir pries Dieva
 jos vaikai savais darbais ir savo gyvenimu
 nesibijoje paliudyti, kad jie zino žmogaus
 ir tautos nemirtinga tiesa:

- I laisve kelias aukomis nuklotas, bet,
 nelaisve nuzengus, gėda ir išnykinas laukia.
 Šios tiesos žinojimas privalomas visiems
 lietuviams, kad tai ne vien žinojimas, bet š
 sia tiesa remtasi ir visos tautos gyvenimas
 - LLKS save turimomis priemonėmis ryžtasi
 padaryti. Tai kelias, kuris liudys, kad Lietu-
 va tegali gyventi tik budama laisva.

*** * * N E P R I K L A U S O M A . * * ***

Netoliniais kaimynais su suomiais esame.
 Su jais tarytum pavyzdziu žmonijai tarbau-
 jame: suomiai parodė, kaip reikia gyventi

nepriklaušoma gyvenima, mes, gi, kaip del at gavimo kovoti.

Tikrai nemarins sajusius isvedome, ne priklaušomybe zengdami, bet is savo nepriklaušomybes gyvenimo prasimenam tai, kas mus i vergija nuveda arba i ten kelia bramina. XVIII a musu salies viespačiai ponai, pajorai ar kitipx save besivadine, šali i galutine belvarke privede, kalbejo: - Fato re gamur, likimo esame valdovai. Toanziaus papaigoje svetimi mus likimo ir padejo ka kalti.

Auku nebojus, lietuvisku pasisventimu vel Lietuval nepriklaušoma gyvenima atsikovo me. Ne tik džiaugemes, bet galime tuo ir prieš žmonių didžiūotis. Valstybės nepriklaušomas gyvenimas garantavo ir kiekvienam pilieciui pilna nepriklaušomuma. Visi prieš i statymus buvo lygūs. Deja, neilgai. Prireikė už visus piliecius auktesnio - Lietuval autoriteto, iki ji pakeite svetimųjį nukaltas autoritetas.

Kiek pirmu kart prarade nepriklaušomybe turėjome pritarti svetimiesiems, kad jie atėjo pas mus tvarkos daryti, tiek antru kart, - kad netikusi mūsų autoriteta keičia geru. Kadangi ir šiandien nenorime tokios Lietuvos, kuri buvo pami ir autoritetinio režimo laikais, tai tas rodo, kad gal ir nebuvo prasmės svetimiesiems pasipriesinti.

Amžinai taip tėtis negali, jei mes, šis vergija pakliuve, pamateme, kad tai tikra mūsų praūtis, kad vienintelis mūsų išsigel bėjimas - kovą del nepriklaušomybės, tai, kara sekmingai balge, turime neužmiršti, kad tai vienintelis mūsų gyvenimas.

Yra tvirtinanciu, kad del musu nepriklaušomybės praradime yra kalti kaimynai, kurie vilkais ta nepriklaušoma gyvenima tykoje, kad mus pasigrobus, tie vilkai toki spaudimai mūsų gyvenima i vystė. Jor, tai suskalde mūsų jegas ir likome nebe pajėgiais nepriklaušomybę ginti.

Kas tuo norėtu tikėti, tepažvelgia į šian-
dien kovojančią Lietuvą. Juk nėko mūsų
kaimynai neišvystė tokie spaudimo ir mus kad
mes nuo savo nepriklausomumo atsisakytume,
kaip tai daro rusiškas komunizmas. Vistik,
nugaleję visas bolševikiškas kliūtis, sten-
gėme susijungti į LKKS, kad šiam spaudimui
atsispaitytume.

Sitas pavyzdys turi būti kiekvieno lie-
tuvio suprastas ir įvertintas. Tai aiškus
įrodymas, kad svetimų spaudimas, siekias mu-
sų jėgų suskaldymo, gali tas jėgas ir jun-
gti. Čia tik viena pamoka: laikinam spaudi-
mui atremti mes visada turime turėti prieš
akis mūsų amžinojo gyvenimo jungtį.

Kiek mes galime būti kitiems pavyzdžiu
kovoje dėl nepriklausomybės atgavimo, tiek
mūsų pavyzdžių gali tiktį tie, kurie savo
nepriklausomybę nepraranda.

Didi, galinga Anglija - ir jos nepriklau-
somybę gražiai gina laisvi ir nepriklausomi
šios šalies piliečiai. Anglija taip pat
padeda ir kitoms šalims gintis nuo atgve-
nusiu ir naujai iškilusių žmogaus ir valstybių
nepriklausomybę niekintojų. Būren-
džiant iš paskutinių rinkimų, Anglijos pilie-
čiai yra socialistai, kurie ne pirmą
kart jau prie valdžios vairo. Tačiau Angli-
jos socialistai žeripazįsta ir karalių.
Socializmas ir karalius yra priešingybės,
bet Anglijoje tai suderinama, nes Anglijai
karalius reikalingas imperijos tvarkingam
veikimui palaikyti, o tai reikalinga jos
tuo pačiu ir jos socialistų nepriklausomy-
bei. Priešingai, komunizmas jau būtų visos
Europos viespats, o Anglijos socialistai bū-
tu išvirste nacistais arba komunistais.

Tik Baltijos jūra skiria mus nuo švedi-
jos, kuri tikrai ne imperinė, nuo seno socia-
listų valdoma valstybė, bet karalių irgi
turinti. Yra ir daugias karalysčių, kur žmo-
nės laisvi ir nepriklausomi jaudamiesi,
savo šalies nepriklausomybę gražiai apgina.

tijos principu, ir gyvenime Lietuvoje, kaip principas: negeisti savo valios priėmimą artimui, tuo pačiu išvenkti sąjaukumą nuo kito valios. Šeris laivelis istut valde Lietuva, kur ponai, kurie save valya diktavo artojai, kaip valis, kaip valis. Šian dien Lietuva pergyvena komunistine valis, prieš ja vesdama žūbutine kova, aleriu, ir nusikratys ir jaja, asvais aslterkomeb - tai puikus tautos ir odmas, kad im nerai demokratinu gyvenimu lyventi. O demokratais ir musu valios niekintojai - Remnia tai - su pasididziavimu vadinas; tuo jia tvirtina, - kad demokrati ja - zmonizet is - anymas, iad mes teisingu keliu einame. De lesas, JAV pazangiosios partijos stebesys, sako, jo kiekvienos tautos teise kad la komunistine santvarka pasirinkti. Demokratinu budu istenge sujungti kovo jancias Lietuvos jegas prieš komunizma, ir dolosa patikiname, kad renkames demokratinu ga lies santvarka.

1922 m musu valstybes konstitucija dregi demokratinė, tik gali buti painiavi su tuo, kad ji buvo pakeista, kai kam ali klipis klausimas, kuri is sin konstituciju teisine? Galėtume palaukti, kad tai mums kiti is aiskintu. Tik tie kiti gali isaiskinti kaip jiems patiks, koki honorara mes jiems uz tai uzmokesime. Musu kova uz savo teise ir si klausim galutinai issprendzia.

Šita konstitucija parengta demokratinėj dvasioje, kuri vyravo po didžiojo karo, kitos - demokrati ja puoliant komunizmai ir jo atžaloms - nacizmui, fasizmui ir pan. Ne mes vieni tai padarome, nes mes vieni nuo to ir atsisakome. Tai buvo padarytas, kad but salima sekmingiau gintis nuo tu negerovių, kuries zmonijos gyvenima demok-rati ja puole. Kur negerovės sunaikintos, ten prie demokratinu konstitucija grizta, kur, kaip ir pas mus, tenka prieš sias nege-reves su ginklu kovoti, ten is viso, ne

konstitucinės teisės veikia, bet kariniai
statutai.

Kadangi pastarosios konstitucijos ir sta-
tutai skirti kovai prieš laikinas negero-
ves, tai ir jų veikimas yra iki to laiko,
iki tos negerovės bus nugalėtos, kaip po
audros seka normalios dienos, taip po įvai-
riausių negerovių išnykimo ateis normalus
demokratinės laisvės laikai. Tuo ir mūsų
1922 m. konstitucija, kaip normalaus sąvė-
nime reiškiny, palieka teisiniu pagrindu
demokratinės Lietuvos Respublikos atstaty-
mui.

Gauname, kad visų šalių įstatymai, atskiri
protai ir mūsų pačių teisė kalba mūsų
naudai. Aišku, tai mus iteisino mūsų kovo-
je, tai garantuoja ir mūsų gaidaujamą Lie-
tuvijoje demokratinę santvarką. Tai ir belie-
ka įsitarti, kiek mums patiens ši konsti-
tucija priimtina. Būt pirmo dėl konsti-
tucinės teisės.

Niekas neabejoja Anglijos demokratiškumu
bet, pasirodo, paragrafais rašytos konstitu-
cijos ji neturi. SSSR turi iš visų konsti-
tucijų humaniskiausia, bet vien pas mus
vokdami, vežimai rodo, kad čia veikia įsta-
tymai, kurie kažkada patelsino juodųjų me-
džiokles Afrikoje. Iš to aišku, kad ne tiek
pati konstitucija garantuoja padarų sa-
lies sąveikimą, kiek mūsų šalyje tos šalies
papročiai dėl žmogaus teisių gynimo. Vis-
gi, konstitucija - pagrindinis įstatymas,
tad ji tai pažvelkime.

1922 m. konstitucija garantuoja visiems
pilieciams lygias teises. Jomis naudojant-
tis, kas treji metai šalis renka atstovau-
janti seimą. Seimas renka respub-
likos prezidentą. Prezidentas skiria mi-
nisteri, pirmininką prieš ir prieš sei-
mą atsakingai respublikos vyriausybei su-
šaryti. Tuo būdu krasto demokratinės tei-
sės atstovaujantis seimas yra ir absoliu-
ti respublikos valdžia.

Lietuva aukos i demokratini gyvenima žengd
 ma, nepagalvės ir laiko, kad sau tikrai smog
 giskai padoru demokratinio gyvenimo istaty
 ma parengtu. Del pavyzdziu, tai, aisku, nieka
 muas nedraus ju imtis is zmonijos gyvenimo
 taip pat niekas Nedraus atsisakyti nuo nu
 su reksniu visa galyles, kurie, laisvais jaus
 damiesi, su didziausiu triuksmu atsisako
 nuo visoj zmonioj praktikuojamos metrikaci
 jos, o slandien ir palso nedri sta parodyti,
 kai tukstanciai lietuviu be jokios metrika
 cijos mirsta.

Sios konstitucijos grindu atsikuriantio
 ji Lietuvos Respublikos viltai galės naudo
 tis, būtent, tais paragrafais, kurie sutarkia
 kraštui demokratine savivalda; papildyta k
 tures buti tuo, kad šie teise galėtų nuo
 ti, kurie demokratine zmoaus teise tesupran
 ta, kaip kelis priejimai prie respublikos
 valdymo.

Lengviau Lietuva atsiduse, kai visvaldys-
 tes neteko ponai, kai uz tėvynės isdavima
 juos laikas nusinece. Komunizmas su savin
 nusines tuos, kurie Lietuvos gyvenimo drums
 timi gyveno. Aisku, vo to Lietuvai dar bus
 lengviau tvarkytis. i zmonijos gyvenimo k
 kylantis Maršalo planas, to gyvenimo pale
 viniui ateinanti atominė energija, su vis
 žmonija ir demokratinei Lietuvos respubli
 kai tikrai padoru gyvenima nesa.

M. A. N. O. V. A. D. A. S.
 Iš Slaputiškio grįšė vyrai keičiantys;
 kovėsi, plaukė, bet dviesios būrys, nė ženklo,
 trečia diena savųjų tarpe. Apypiete prisi
 state didžiulis, petingas ir raumenų kaimis
 nuagės vyras. Už vis dadesnė jomsis, ir
 raudona, kaip burokas. Siūlo dirbti ir prašo
 si priimamas ir Tuom laikų pamatonė besitru
 kiančius mūsų daliniais vyrais. „Mus supairū-

Didžiulis Kosietariš: "Kas..."

- Ir sprando gali netektis. ...

Tarės per balso nuteškę. ...

lydžio šiuo kiškis ir tarė: ...

- O gal dar kas būtų, sprando netektis? ..

Ir kelinti! mėčiau žygiu būna ...

rius prišakys, je lo mano vadast. Tiesė, ...

na kartais ir pasautinis, bet tai ...

atveju, kai reikia sužinėtis abrolis, ...

vos, traukiantis, gelbėtis ...

gvožtinis, kaip pabėgti, ...

90, mūsų garbiai, ...

is vėlyvą pragarą ...

lai. Tiesė, ...

LIETUVISKAJAI INTELIĞENTIJAI

Penktus metus tarsi žūbutinė laisvės

kova. Penkti metai, kai liejasi veriausiųjų

Lietuvos sunu kraują. Okupanto bastarvos

užgniauzti, tautogė kėlusi, laisvės kovos sa

judi - bergždžios. Kovotojų pasiryžimas ir

atkaklumas - neveikiam. Kovos lauke su-

žaištas partizanų kaunasi. Iki pastūbinio

šovinio ir pagaliau susisprogdina granata,

kad gyvas nepatektų priešiui. Šimta vysi-

ninkė geriau leimžiasi negyvai budelių nu-

kankinama, negu sutinka išduoti jai patike-

ta paslaptį. Vis tai karžygiai, vis tai

didvyriai!

Kas gi sudaro tuos didvyriškus laisvės ko-

votojų būrius? - Pilkų Lietuvos dirvom ar-

tojo sunus, plonų drobių audėjų dukros ir

tik vienas kitas mokytojas, karininkas, stu-

dentas.

Kur gi didžioji tautos elita - intelligen-

tijos dalis?

Tiesa, daugelis Lietuvos žviesuomenės

griūtancio raudonojo slėpino būgų, pabėgo

Vakarų šoną. Tačiau dar daugiau liks. Su di-

delių liūdesiu tenka konstatuoti, kad didelė

dalis mūsų inteligentišios laikės nuosėliai

nuo tautos vedamos išsilaisvinimo kovos. To

maša, - kai kuriais iš jų netgi samoningai ar

nesamoningai - laikosi pasyviškos opozicijos
laisvės kovos sljūdžio atžvilgiu. Kodėl
taip yra?

Jūs tūpčiojate apie tironą, pataikaujate
jam ir teisinatės, kad dabartinėmis sąlygo-
mis pasipriešinimas okupantui - savizudybė,
kad, jei amerikonas panorės, kad laisvė ir
taip gausimė ir pan. Ar mums neįsūpinti
laisvės kovos laikais? Išaiškinkite, kaip
nėse šaukėt: - Jėkus - sovietai iš O

- Bene cum dignitate potius cadere, quam
cum ignominia servire (geriau garbingai
kristi, negu begarbingai vergauti)?
Vokiečių okupacijos metu, kai galėjote
didesnės rizikės reikėti savo patriotizmą,
dėjotės dideliais kovotojais. Šiandien ra-
dote geriau nuo tokios kovos atsisakyti ir
pėskeite tokiam savo pėelgiui pagrįstų, pal-
siteisimo. Ir dar sūrijate kritikoti
mūsų vedamą kovą!

Sakote, - sąjūdis daro klaidų. - Bepigu
neklysti, nieko neveikiant. ! Pagaliau ir
nieko nūostabaus, kad kovatvėdantieji pap-
prasti kaimo bernėliai padarė klaidų. Tai
jūs dėl to tvarkaidų kalti! Jeigu matote,
kad klystame, ateikite ir parodykite, kaip
elgtis. Juk jūs tautos mokytojai ir vygdai
dėjotės!

Muostabiai ir šiam laikui tinka tautos
himno autorius, Vince Kudirkos, žodžiai ano
meto LIETOVOS SVIESUOLIAMS:

Ko tikrintot mums nuolat: mokslas reikalingas,
Mokslas jūs sunkiam vargui vaistas stebuklin-
Ko žodeliais gražiais mums gundėt kas sykis: (ga
Tamsuoli, eik prie knygos, tamsuoli, mokinkis?
Ko siūlotės jūs patys parodyt mums kelia,
Kuris naktį prašalins, guos giedris dienele?
Nasidirbe, nuilsė ir dar prakal tuoti,
Skubinom įgyti, ka žadėjot duoti.
Ir, dštiese prie jūsų mūs rankas pūslėtas,
Tarėme: kur tas mokslas, jūsų pažadėtas?
Duckite mums J, odeliai, mūs trokštame joje!

Tā syksis ir gaisis, kas ir...
Kas zin, kur ir...
Ir žadėjimas...

...
Kam jūs...
Primine...

O dėl Lietuvos - šaukiet - negalėkim...
Auko, pasidavimui...
Ryšiams...
Kad mes...
Bikteikite...
Tada užsistatysite...

...
Kadangi...
Jūs, kaip...
Mus iš...
O jūs... Kas zin, ar...
Sakote - sąjūdis...
nekviečiame...
niekas...
prastai...
Arba...
Svieskitis...
Betymis...
Žadėjot vadais būti, tai grįžkit ir veskit!

Tad susipraskite pagaliau ir pasukite ke...
liu, kur...
vertas, kas...
mybės metais...
ar, kai išauš Lietuvos...
tos laisvės vertė!

...
Dienavo...
Šeimininkas...
kalmyna, uždaro...
ir persė...
- žiūrėk...
- Gerai, ale ir...
reikšmingas...

IR TAIP PASITAIKO

1948 m. rudenio p. vienas Brėzvilko kuošos partizanas užėjo savo tėviškėn tėvų "aplan-kyti". Apvlinkė buvo visai rami, todėl jis surizikavo padlenavoti pas kaimyną. Šeši sau atstegautojas už stalo, ir, kad neontu taip nuobodu, kulkosvaidį rakinėja. Šeimi- ninkė tvarte šeriasi.

Kažsas priemenėi sutrinksi, - tai, tur but, šeimininkė traukia.

- Zdrastvuitė!

Partizanas skubiai pakelia akis: tarpdu- ry stovi du uniformuoti rusai.

Susitikimas abiem pusėm netikėtas: rusų automatai už pečių; partizano ginklas iš- naršytas; tik, už karko pistoletas, bet kol sovini, visai.

- Kto takoi?

Užkluptasis greitai sumeta:

- Išvibitė!

- Ad kuda?

- Ad Jurbarkas.

Ir Dokumenti įest?

- Nist.

Ruskiai supranta ir... atstatyti sumink- pro duris lauk. Partizanas irgi nelaukia -

šiebi kulkosvaidi spynos dalis susipala i- kisene ir aidi per langą, misko linke, n- susistatės "diktariovkai" už bilina i- nuo vieskelio "kaugams" pagalba atskū- bantiems rusams, v o t e r e ž a r e s o t e s v o i k b ū t

Tuo tarpu trebon... šeimininkė rado palikta apkabas, patvėre ir iš misko kulkosvaidžio ugnies... pristatė sa- vinkui.

Rusai ugnies neatlaikė, kūr kas iš- manymai.

Ryt diena kaimo slėnis... vakarykščia ugnimi pava... galėjo trasti sodybos.

daugiau išprašė.

Dėl įvykių nenukentėjo niekas.

IR TAI PASITIKO

1948 m. rugpjūtį vienas Prizvilko knygos autorius "KOVOS KELIU ŽENGIANT" prisikėlino apydaros MAIRONIO rankraštes valovybė išleido tris toms partizaniskų dainų, eilėraščių - KOVOS KELIU ŽENGIANT. Pirmieji du tomai išleisti 1948 m., trečia - 1949 m.

Leidinyi turi knygos formata. Viršelis puošnus ir sudėtingos technikos. Paprastesnės, net skoningesnės vinjetės (pirmame tome). Bendrai, leidinio išore daro gera įspūdi.

Turinio atžvilgiu leidinyi gana įvairus. Čia randame ir plačiai žinijusių partizaniskų dainų, ir visiškai nauji, neįprasti dalykai. Kai kurie dalykai painii iš ankstyvesnių panašaus pobūdžio leidinių. Viso KOVOS KELIU ŽENGIANT talpina savyje net 40 eilėraščių bei dainų (pirmame tome - 12, antrame - 44, trečiame - 111).

Tematikos atžvilgiu eilėraščiai suskirstyti į penkias dalis: TEVINĖI, ŽUVOSIEMIS PARTIZANAMS, PARTIZANAMS, MOTINAI, BROLIUI, SESEI, KALENIAMS IR TREMTINIAMS, RAUDONIEŠIEMS.

VERTIAMI rinkinio literatūrinii požvelgiu netenka nes, pagaliau, ir jo tirsiis neliteratūrinis. Tačiau KOVOS KELIU ŽENGIANT kaip dabartinės epochos tautos laisvės sąjūdžio dvasios reiškėjo, vertė didžiulė. Ateities poetai nebegalės skristis:

- Aš norėčiau prikelti bent viena seneli iš kapų milžinų
Ir išgirsti nors viena, bet gyva, žinija
Iš senovės laiku.

KOVOS KELIU ŽENGIANT bus jiems tuo gyvu žodeliu, iš kurio jie galės pasisemti medžiagos savo kūrybai.
Nors ir nedidelio tiražo (vos 50 egz.)

ir nepretenduo jantis, mena, KOVOS KELIUV
ZENGIANT spejo susilaukti skaitytojus
pasisekimo. Trečiajame jo tocm talpinamas
net vieno skaitytojo eileraštis KOVOS KEL
LIU ZENGIANT LEIDEJAMS, kaipo padeka už jš
leista rinkinį.

PRIE RYMANCIO RUPINTOJELIO redakcija, svei
kindama KOVOS KELIU ZENGIANT pasirodyma,
linki, kad gražus MAIRONIO rinkinies pavyz
dys pažadintu ir kitu org. vienetu vadovy
bes.

PRIE RYMANCIO RUPINTOJELIO redakcija sa
ve panašiuose leidiniuose sfengsis, kur ga
lima, pažymėti eileraščių bei dainų kilme
(autorius slaptavardį, rinkinį, iš kurio
eileraštis parintas, ar nors org. vienete, ar
apylinke, iš kurio spejama eileraštis) ir
nors apytikre jų sukūrimo data.

-000-

-000-

NEPERIODINIS PRISIKELIMO APYGARDOS P IR
OSN BŪKLĖS Nr. 1 1949 Jor. 15

PRISIKELIMO Apygardos vadovybė
greta savo organo (Prisikėlimo
vienetų, skyrių, skyrių plėtėsniams, vi
suomenės sluoksniams, nutarė
leisti specialiai šiai organia
cijos pariamą, skiriamą biulete
nį.

(iš vedamojo)

Šis redakcijos pasisakymas pilnai paro
do biuletėnio tikslą. Leidinyje keturi or
ganizacijos reikalu straipsniai, ir kroni
ka. Kiek straipsnių parengime jaušiamas
nuoširdumas ir kruopštumas pasiimtm dar
bui atlikti, tiek kronika gražiai pavaizduo
ja mūsų kovos įamžintoją - partizaną.

Iš šio leidinio - viana išvada: rimta x
vadovybė rimtą ir dėmesį į organizacinius
reikalus kreipia.

PRIE RYMANCIO RUPINTOJELIO redakcija, sa

T U R I N Y S

SVEIKINIMAS LIKS TARYBOS PREZIDIUMUI...	2	i !
V y t e n i s LIETUVIŠKOJI GOLGOTA ...	3	
Ė g l i i s DAINA	6	
V Y T E N I S MOTINAI	7	
V y t e n i s MOTINOS DIENOS PROGA ...	8	
Ė g l i i s (eilėraštis)	11	
LIKS TIKSLAS	11	
R e d e n i s MANO VADAS	22	anas
Ė g l i i s LIETUVIŠKAI INTELIGENTIJAI ..	24	
Ė g l i i s IR TAIP PASITAIKO	27	
"KOVOS KELIU ŽENGIANT" ,;.....	28	
P A P B I U L E T E N I S Nr 1	29	
K R O N I K A	30	
P A B E Ė K A	30	